

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Cvasniuc Andrei-Cristian XXXXX,

născut la XXXXXX, originar din XXXXXXX, domiciliat până la reținere XXXXX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 20 decembrie 2016 - până la 17 februarie 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 24 martie 2017 - până la 19 aprilie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 03 iulie 2017 – până la 25 octombrie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 17 februarie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Cvasniuc Andrei-Cristian a fost condamnat:

- în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, la 12 ani închisoare;
- în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial de pedepse, pentru concurs de infracțiuni, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Cvasniuc Andrei-Cristian în beneficiul statului suma de 5578 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Cvasniuc Andrei-Cristian, la 17 octombrie 2016, între orele 18⁰⁰–20⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în casa unde locuia cu familia sa din XXXXXX, a agresat-o fizic pe fiica minoră Cvasniuc XXXXX (a.n.XXXXX), cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 206D din 26 octombrie 2016, vătămări corporale ușoare.

Tot el, Cvasniuc Andrei-Cristian la 29 octombrie 2016, aproximativ la ora 20³⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în domiciliul socrului său, XXXXXX din XXXXXXXX, i-a aplicat ultimului multiple lovituri în regiunea capului cu o bucată din lemn și cu partea metalică a unui topor, cauzându-i potrivit raportului de expertiză nr. 130 din 09.12.2016 vătămări corporale grave, care au dus la decesul victimei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai blânde, argumentând că pedeapsa numită este extrem de aspră, la individualizarea căreia nu s-a ținut cont de faptul că dânsul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, iar cauza a fost judecată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2017, apelul declarat a fost admis, inclusiv din oficiu în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată parțial sentința, în partea încasării prejudiciului cauzat, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care acțiunea civilă înaintată de către acuzatorul de stat împotriva lui Cvasniuc Andrei-Cristian cu privire la încasarea prejudiciului cauzat în sumă de 5 578 lei a fost respinsă.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. j) și 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă la individualizarea căreia s-a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și 361¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

De rând cu cele menționate, Colegiul penal a mai reținut, că soluția primei instanțe privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 5578 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare este eronată dat fiind faptul că, potrivit art. 143 alin. (1) pct. (2) Cod de procedură penală expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale. Totodată, alin. (2) al aceluiași articol prevede, că plata pentru expertizele judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Acestea fiind menționate, instanța de apel a ajuns la concluzia, că sentința contestată urmează a fi casată în partea dispoziției privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 5578 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a contestat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, argumentând că cheltuielile de judecată în sumă de 5578 lei, au fost suportate de către stat pentru efectuarea expertizei medico-legale a cadavrului în vederea constatării motivelor decesului și pentru efectuarea expertizei medico-legale psihiatrice pentru constatarea stării psihice a inculpatului. Consideră, că ținând cont de prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală aceste cheltuieli urmau a fi încasate din contul inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurentul își întemeiază recursul declarat pe temeiul de drept prevăzut de pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, însă, recurentul critică decizia instanței de apel în latura civilă a acesteia, prin care s-a respins acțiunea civilă înaintată de acuzatorul de stat împotriva lui Cvasniuc Andrei-Cristian cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5578 lei.

Verificând materialele cauzei în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Recurentul solicită în baza art. 229 Cod de procedură penală, încasarea

cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale nr. 130 din 09.12.2016 în vederea constatării motivelor decesului cet. XXXXX., expertizei medico-legale nr. 498 din 29.10.2016 pentru depistarea leziunilor corporale la Cvasniuc Andrei-Cristian și stabilirea caracterului, tipul și localizarea acestora; expertizei psihiatrico-legale nr. 497a-2016 din 22.11.2016, pentru constatarea stării psihice a inculpatului; expertizelor medico-legale biologice nr. 732 și 739 din 06 și 07 decembrie 2016, expertiza medico-legale nr. 206D din 26.10.2016 pentru depistarea leziunilor corporale pe corpul cet. XXXXXX. și stabilirea caracterului și gravitatea acestora, motivând că cheltuielile pentru efectuarea expertizelor menționate au fost suportate de către stat, însă, ținând cont de norma de drept sus menționată acestea urmau a fi încasate din contul inculpatului.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Tot aici, Colegiul penal consideră necesar de a face trimitere la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Astfel, se reține că expertizele medico-legale, psihiatrico-legale și medico-legale biologice au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea constatării motivelor decesului cet. XXXXXX., depistarea leziunilor corporale pe corpul cet. XXXXXX. și stabilirea caracterului și gravitatea acestora, în urma săvârșirii infracțiunilor de către inculpatul Cvasniuc A., fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În sensul dat, Colegiul penal constată faptul, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare,

reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că Curtea de apel corect a ajuns la concluzia, de a admite apelul declarat de inculpat din alte motive, casând sentința contestată doar în latura civilă.

Așadar, în virtutea considerentelor expuse supra, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și soluția instanței de apel, nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către acuzatorul de stat în cererea de recurs ordinar, respectiv se decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Cvasniuc Andrei-Cristian*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 octombrie 2017.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti